

Sekty – realne zagrożenie XXI wieku

Na przestrzeni kilku ostatnich lat pojawiło się w Polsce zjawisko ekspansji różnorodnych ruchów o charakterze pseudoreligijnym, określanym mianem sekt. Samo słowo „sekta” oznacza grupę społeczną izolującą się od reszty społeczeństwa, mającą własną hierarchię wartości i zespół norm zachowania się, z silnie akcentowaną rolą przywódcy. Obecnie w Polsce część sekt działa legalnie, wiele zaś nielegalnie, wiele w zakamuflowanej formie stowarzyszeń, salonów odnowy zdrowia fizycznego i psychicznego, kursów "poszerzania świadomości", fundacji, spółek cywilnych, itp. Coraz częściej sekty przyjmują nazwy zastępcze, np. „nowy ruch religijny”, „grupa kultowa”, „nowa religia. Tak naprawdę jednak nie jest ważne to czy daną grupę można nazwać sektą czy też nie. Jeśli stanowi ona realne zagrożenie, to samo określenie jej nic nie zmieni. Warto się skupić się na przeciwdziałaniu niebezpiecznym grupom.

Młodzież coraz częściej dąży do tego, by być akceptowanym wśród rówieśników. Niestety zdarza się tak, że w środowisku szkolnym nie znajdują „bratniej duszy”, grupy „zdrowej”, więc szukają dalej. Aktualnie idealnym, według młodych ludzi, miejscem na poznanie nowych osób jest Internet, w którym tworzy się mnóstwo blogów, czatów, for internetowych. Niestety często okazuje się, że należący tam ludzie oszukują nastolatków przyciągając ich do siebie podobną sytuacją, odczuciami, problemami. Wtedy młodzież zaczyna czuć, że jest akceptowana, że ktoś ich rozumie, wspiera, daje oparcie. W takiej sytuacji łatwiej się nimi manipuluje, co może się wiązać ze wstąpieniem do takiej niebezpiecznej grupy.

Typologia sekt:

- sekty destrukcyjne,
- sekty posługujące się Biblią,
- nowe ruchy religijne o charakterze religioznawczym,
- ruchy parareligijne.

Mianem **sekt destrukcyjnych** określa się te grupy, które swoimi formami kultycznymi stanowią zagrożenie dla zdrowia i życia obywateli. Są to najczęściej grupy, które posiadają silnie rozbudowaną strukturę władzy, wymagają od swoich członków bezwzględnego posłuszeństwa i ukrywają prawdziwe zasady, jakimi rządzi się sekta. Z działalnością tychże wiążą się tzw. rytualne zabójstwa czy zbiorowe przypadki samobójstw popełnionych przez członków. W Polsce mieliśmy do czynienia z zabójstwami dokonanymi przez satanistów na swoich ofiarach, dewastacją cmentarzy, profanacją grobów czy znęcaniem się nad zwierzętami.

Sekty destrukcyjne występujące w Polsce to między innymi: Kościół Zjednoczeniowy Muna, Towarzystwo Świadomości Kryszny, Wspólnota Niezależnych Zgromadzeń misyjnych „Rodzina”, ruchy satanistyczne, Kościół Scjentologiczny, Niebo - Zbór Chrześcijan Leczenie Duchem Bożym oraz Ruch Raeliański.

Do tak zwanych sekt biblijnych, czyli posługujących się Pismem Świętym zalicza się te grupy, które w swoim nauczaniu wykorzystują Biblię i starają się przedstawić ją, jako źródło swego autorytetu. Najczęściej, oprócz Biblii, uznają inne księgi „objawione” lub „przesłania prorocze”. Czasami włączają niektóre księgi protokanoniczne lub zmieniają ich treść. Największym niebezpieczeństwem jest tu fakt, że grupy te, wykorzystując Biblię, przedstawiają siebie jako jedyne prawdziwego jej interpretatora, a nawet jako jedyne prawdziwego reprezentanta chrześcijaństwa. Mimo że sekty te odwołują się do nauk

zawartych w Piśmie Świętym, są programowo wrogie wobec kościołów chrześcijańskich, które nazywają często „apokaliptyczną bestią”.

Destrukcyjna rola sekt polega na stosowaniu wyrafinowanych i głęboko nieetycznych metod i technik manipulacji w celu pozyskania członków, narzucania im określonych stereotypów reakcji psychicznych, kontroli ich myśli, zachowań i uczuć, a także kształtowania bezwzględności posłuszeństwa, uzależniając ich zarówno w sferze materialnej, jak i duchowej. Do sekty może zostać zwerbowany każdy, niezależnie od środowiska, w jakim żyje, jak również od wieku. Wszystko zależy od zdolności osoby rekrutującej. Niektórzy przed wstąpieniem do sekty borykają się z poważnymi problemami psychicznymi, jednak zdecydowana większość to zrównoważeni, inteligentni ludzie, idealisci, którzy odebrali gruntowne wykształcenie i nierzadko pochodzą z powszechnie szanowanych rodzin. Sekta przede wszystkim poszukuje ludzi opiekuńczych, odpornych psychicznie i mających silną motywację. Przynależność do destruktywnej sekty zapewnia niektórym ludziom takie możliwości samorealizacji, jakich nie znajdowali w życiu rodzinnym czy działalności społecznej. Niektórzy z nich mają autentyczną potrzebę współdziałania z innymi w ramach jakiejś organizacji lub grupy występującej w obronie pewnych społecznych albo religijnych wartości. Tymczasem tylko nieliczne środowiska dają możliwość zaspokojenia tego typu potrzeb. Sekty bazują na tej ludzkiej potrzebie, dając ludziom złudne poczucie bycia członkami wspólnoty. Bardzo często ludzie wstępują do sekt w okresie, gdy pozostają pod działaniem silnego stresu, związanego niekiedy z poważnymi zmianami w życiu. Najczęściej z sektami związuje się ludzie młodzi, wolni jeszcze od poważniejszych zobowiązań i odpowiedzialności. Okres dorastania wiąże się z rozbudzeniem potrzeb religijnych, egzystencjalnych, poszukiwaniem własnej tożsamości, sensu życia. Oferty sekt zdają się odpowiadać właśnie na te potrzeby młodych ludzi.

Potencjalnym członkom nie udziela się (do czasu pełnej integracji z grupą) szczegółowych informacji na temat charakteru działalności wspólnoty. Stopniowo kształtuje się w nich przekonanie, że poglądy i postawy zajmowane przez daną grupę są jedyne i słuszne. Dla osiągnięcia pożądanego skutku - przez izolację członków - niszczone są również więzi rodzinne i społeczne. W niektórych sektach praktyką jest wykorzystywanie seksualne członków oraz przymuszanie wyznawców do prostytucji, produkcji filmów pornograficznych, żebractwa i kwestowania na rzecz grupy. Nierzadko zmusza się do ciężkiej pracy fizycznej, której towarzyszy ograniczenie liczby godzin snu i wartości energetycznej posiłków. Istnieją sekty, w których stosowanie środków halucynogennych, farmakologicznych i narkotyków należy do rytuału. Medytacje, nauki i modły celowo ukierunkowane są na wyczerpanie fizyczne i psychiczne uczestników. Konsekwencją tych działań jest psychiczne i ekonomiczne uzależnienie członków od wspólnoty. Próby zerwania więzi ze społecznością sekty spotykają się z jednoznacznie restrykcyjnymi reakcjami pozostałych członków, takimi jak, np. zastraszanie czy groźby pozbawienia życia. Powyższe oddziaływania prowadzą członków do stanów depresyjno-lękowych i chorób psychosomatycznych. Hermetyczność charakterystycznych wspólnot powoduje pozbawienie wiernych właściwej opieki lekarskiej. Znane są także przypadki uprowadzeń osób nieletnich przez przywódców grup.

"Objawy" wskazujące na kontakt bliskiej Ci osoby z sektą:

- nagła zmiana ubierania się i odżywiania,
- zerwanie kontaktu z dotychczasowymi kolegami i koleżankami,

- krytyka rodziców i świata zewnętrznego,
- nagłe nadgorliwe wypowiedanie się na bliżej nieokreślonym " bogu",
- tajemnicze spotkania z całkiem nowymi ludźmi.

Zatem, Drogi Rodzicu, reaguj zanim ktoś ci bliski dołączy do sekty, a nie zwlekaj do czasu, kiedy to się stanie. Twoje działanie musi być dokładnie przemyślane, nie wpadaj w panikę. Odpowiednio rozpoznaj środowisko, w którym przebywa Twoje dziecko, dowiedz się czegoś o nim, staraj się rozmawiać, nie krytykuj. Zgłoś się jak najszybciej do ośrodka informacji o sektach. Nie trać nadziei – zawsze istnieje szansa na to, że ktoś Ci bliski opuści sektę, bowiem więzi rodzinne są silniejsze od tych, które tworzy ta grupa. Nie stój w miejscu, reaguj.

Psycholog Karolina Artowicz- Latocha